

בש"פ 4366/22 - מדינת ישראל, ל' בסיון התשפ"ב נגד סבטלנ ג דזילוב

בבית המשפט העליון

בש"פ 4366/22

לפני: כבוד השופט ג' כנפי-שטייניץ

העוררת: מדינת ישראל

נגד

המשיבה: סבטלנ ג דזילוב

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב בתיק
מ"ת 53377-06-20 שניתנה ביום 26.6.2022 על ידי
כבוד השופט ש' מלמד

תאריך הישיבה: ל' בסיון התשפ"ב (29.6.2022)

בשם העוררת: עו"ד איתי שהם
בשם המשיבה: עו"ד שמשון וייס

החלטה

לפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב (השופט ש' מלמד) מיום 26.6.2022 במ"ת 53377-06-20, בה הורה בית המשפט המחוזי על העברתה של המשיבה למעצר בפיקוח אלקטרוני במקום ובתנאים שנקבעו. הערר ממוקד בגובה הערבויות שנקבעו על-ידי בית המשפט המחוזי כתנאי להעברתה של המשיבה למעצר בפיקוח אלקטרוני.

1. הרקע לערר זה הוצג בפירוט בהחלטות קודמות של בית משפט זה ועל כן הדברים יובאו בתמצית (ראו: החלטת השופט א' שטיין בבש"פ 1909/21 מדינת ישראל נ' גנדזילוב (25.3.2021) (להלן: בש"פ 1909/21); החלטת השופטת ד' ברק-ארז בבש"פ 7984/21 גנדזילוב נ' מדינת ישראל (29.11.2021) (להלן: בש"פ 7984/21)).

2. המשיבה נעצרה ביום 31.5.2020 ומעצרה הוארך מעת לעת. ביום 22.6.2020 הוגש נגד המשיבה כתב

אישום לבית המשפט המחוזי בתל אביב המייחס לה ניהול של רשת בתי עסק לשם עיסוק בזנות, במסגרתם העסיקה נשים מהארץ ומחו"ל במתן שירותי מין. כתב האישום, המחזיק שבעה אישומים, מייחס למשיבה עבירות של סרסרות, גרימה לאדם לעזוב את מדינתו לשם עיסוק בזנות, הבאת אדם לידי עיסוק בזנות והחזקת מקום לשם זנות, אותן ביצעה בין השנים 2015-2020. עוד הוא מייחס למשיבה עבירות מס והלבנת הון בקשר להכנסות שהפיקה מאותם עסקים. על-פי הנטען בכתב האישום, כתוצאה מהפעלת העסקים האמורים, הפיקה המשיבה למעלה מחמישה מיליון שקלים, עליהם לא דיווחה לרשויות המס, תוך שעשתה פעולות הסתרה שיטתיות כדי להסוות את מקור הכנסותיה.

3. עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרה של המשיבה עד תום ההליכים נגדה. ביום 13.8.2020 הוגש תסקיר מעצר ראשון בעניינה של המשיבה בו הומלץ על המשך מעצרה בפיקוח אלקטרוני. ביום 22.9.2020 קיבל בית המשפט המחוזי את הבקשה למעצרה של המשיבה עד תום ההליכים נגדה בקובעו כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למשיבה, וכי קיימות עילות למעצרה, הן עילת מסוכנות והן חשש להימלטות מאימת הדין, אשר לא ניתן לתת להן מענה במעצר בפיקוח אלקטרוני. בהמשך לכך הוארך מעצרה של המשיבה מעת לעת בהתאם להחלטותיו של בית משפט זה (ראו: בש"פ 1909/21; בש"פ 4170/21, השופט י' עמית; בש"פ 6167/21, השופט י' עמית).

4. ביום 9.11.2021 דחה בית המשפט המחוזי את בקשת המשיבה לעיון חוזר בהחלטת המעצר. ערר שהגישה המבקשת לבית משפט זה נדחה ביום 29.11.2021 (בש"פ 7984/21). בהחלטה ציינה השופטת ברק-ארז כי "אכן אין להתעלם מפרק הזמן המשמעותי שבו נתונה [המשיבה] במעצר" וכי יכול להיות ש"נתון זה יטה את הכף בעתיד לטובת החלטה על העברתה של [המשיבה] למעצר בפיקוח אלקטרוני". עם זאת, נקבע כי "אין להקל ראש בחשש מהימלטות", במיוחד בשים לתסקיריו של שירות המבחן, חומרת העבירות המיוחסות למשיבה ודפוסי פעולתה. בהמשך לכך, הוארך מעצרה של המשיבה פעמיים נוספות (בש"פ 8476/21, השופטת ע' ברוך; בש"פ 1760/22, השופט ע' פוגלמן).

5. ביום 12.6.2022 התקיים דיון בבקשה ששית להארכת מעצרה של המשיבה (בש"פ 3914/22). בהחלטתו מאותו יום קבע השופט ע' גרוסקופף כי בשים לב לכך שהמשיבה עצורה מאחורי סורג ובריה תקופה כה ארוכה, "קיים הכרח לשנות את נקודת האיזון, כך שגם אם חלופת המעצר המוצעת איננה אידיאלית, היא תיבחן בחיוב". בית משפט זה קבע כי ראוי להפגין יתר גמישות ביחס לאיכות מערך הפיקוח ובכלל זה להסתפק גם במערך פיקוח שלא אושר בעבר. בהתאם לכך קבע כי בית המשפט המחוזי יקיים דיון באפשרות להעביר את המשיבה למעצר בפיקוח אלקטרוני בבית בתה. כן קבע כי התנאים להעברה למעצר בפיקוח אלקטרוני יקבעו על-ידי בית המשפט המחוזי לפי שיקול דעתו.

6. בדיון שנערך ביום 21.6.2022 הוצעו בתה של המשיבה ואדם נוסף כמפקחים. לאחר שאלה נחקרו קבע בית המשפט המחוזי כי אותו אדם נוסף אינו מתאים למלאכת הפיקוח. בדיון משלים שנערך ביום 26.6.2022 נמצאה מפקחת מתאימה נוספת על בתה של המשיבה. בהמשך לכך הורה בית המשפט המחוזי על העברתה של המשיבה למעצר בפיקוח אלקטרוני, בבית בתה, בפיקוח הבת והמפקחת הנוספת, בין היתר, בתנאים הבאים: איסור על יצירת קשר עם המעורבים בפרשה; איסור יציאה מן הארץ; הפקדה במזומן או בערבות בנקאית בסך 100,000 ₪; וערבות עצמית וערבות צד ג' של כל מפקחת בסך 250,000 ₪.

7. בערר שלפניי טוענת העוררת כי אין בגובה הערבויות שנקבעו בהחלטתו של בית המשפט המחוזי כדי

להרתיע את המשיבה מלהימלט מן הדין או מלהפר את תנאי המעצר בפקוח אלקטרוני, זאת, לנוכח חומרת העבירות המיוחסות לה והעונש הצפוי לה בתום ההליך. עוד טוענת העוררת כי מדובר במשיבה שהיא אזרחית אוקראינה, שיש לה "שורשים" באוקראינה, בן זוג ודירה. עוד נטען כי לו תימלט המשיבה לאוקראינה יהיה קושי ממשי להחזירה לישראל, מאחר שאוקראינה אינה מסגירה את אזרחיה למדינות זרות. בנוסף נטען, כי סכום העירבון שנקבע על-ידי בית המשפט המחוזי נמוך משמעותית ביחס לסכומי הכסף מהם נהנתה המשיבה כתוצאה מביצוע העבירות המיוחסות לה בכתב האישום. לאור כל האמור נטען, כי יש לכל הפחות להכפיל את גובה הערבויות שקבע בית המשפט המחוזי.

8. בדיון שנערך לפניי שב בא כוח העוררת על עיקר טענותיה. מנגד, טען בא כוח המשיבה כי המשיבה תתקשה לעמוד בערבויות שנקבעו וכי אין מקום להורות על הגדלתן. כן הציע בא כוח המשיבה להשתמש ברכושה התפוס של המשיבה כערובה.

דיון והכרעה

9. לאחר שעיינתי בהודעת הערר, ולאחר ששמעתי את טענות הצדדים בדיון שהתקיים לפניי, הגעתי למסקנה כי דין הערר להידחות בעיקרו.

10. כפי שהובהר בפסיקתו של בית משפט זה, "מטרת הפקדת הערבות היא בראש ובראשונה להרתיע את הנאשם מפני הפרת תנאי השחרור", זאת בשל החשש מפני חילוט הערבות במקרה של הפרת תנאי השחרור (ראו: בש"פ 980/12 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (8.2.2012)). בקביעת תנאי הערובה על בית המשפט לשקול, בין היתר, את מהות העבירה המיוחסת לנאשם; את המידע שבידי התביעה; את עברו הפלילי של הנאשם; את מצבו הכלכלי ויכולתו להמציא את הערובה הנדרשת; וכן את האפשרות שהנאשם יוכל לעמוד בתנאי הערובה (ראו: סעיף 46(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996). כפי שנקבע לא אחת, קביעת גובה העירבון היא תוצאה של מלאכת איזונים בין הצורך להרתיע את הנאשם מפני הימלטות מן הדין או הפרת תנאי השחרור, לבין מצבו הכלכלי של הנאשם ויכולתו לעמוד בהפקדה הנדרשת. על מנת שהחלטה על שחרור או שינוי בתנאי מעצר תהיה בעלת נפקות מעשית, נדרש כי סכום העירבון יהיה בגדר יכולותיו הכלכליות הריאליות של הנאשם (ראו: בש"פ 4708/12 עבדאללה נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (21.6.2012)).

11. בעניינינו, מקובלת עליי טענת העוררת כי בקביעת הערבויות יש מקום להתחשב בהיקף העבירות המיוחסות למשיבה ובגובה ההכנסות שהפיקה, לכאורה, מביצוע העבירות. עם זאת, לא ניתן לגזור את יכולתה הכלכלית העדכנית של המשיבה מהכנסות אלה. כפי שנלמד מטענות העוררת, עם פתיחת ההליך הפלילי נתפסו אצל המשיבה רכוש וכספים רבים לצורך חילוטם העתידי ואין בידי העוררת נתונים כלשהם המעידים על קיומו של רכוש נוסף בידי המשיבה. יש להתחשב גם בתקופת מעצרה הממושכת של המשיבה, בת למעלה משנתיים, שיש להניח שלא היטיבה עם מצבה הכלכלי. בנסיבות אלה, לא ראיתי להתערב בקביעתו של בית המשפט המחוזי בנוגע לסכום העירבון שנקבע כתנאי להעברתה של המשיבה למעצר באיזוק אלקטרוני. לצד זאת, ראיתי להגדיל את גובה ההתחייבות העצמית ואת גובה ערבויות צד ג' שיומצאו על-ידי כל אחת מן המפקחות לסך ₪ 500,000. בכפוף לכך, הערר נדחה.

ניתנה היום, א' בתמוז התשפ"ב (30.6.2022).

עמוד 3

ש ו פ ט ת
